

pag. 127). Betænkning (B. Sp. 4057) Afgiven 24/6. (Ordfører: P. Nørgaard). 2. Beh. 25/6 (L. Sp. 2259). 3. Beh. 26/6 (L. Sp. 2315). Loven stadfæstet 30. Juni 1919. (Lov-Tid. Nr. 394).

Loven gaar ud paa, at der under Udenrigsministeriets 1ste Departement oprettes et Pressebureau, hvis Chef lønnes som Kontorchef i Udenrigsministeriet og oppebærer et Repræsentationstillæg, der ikke medtages ved Pensionsberegning, og hvis Størrelse fastsættes paa Finansloven. Antallet af Tjenestemænd ved dette Pressebureau, for hvilke de i Lønningslov for Udenrigsministeriet af 27. Maj 1908 indeholdte Bestemmelser kommer til Anvendelse, bestemmes ved Finansloven. Saafremt der i Embederne som Chef for eller Fuldmægtige i Pressebureauet ansættes Personer, som ikke tilhører det under Udenrigsministeriet hørende Tjenestemandskorps, kan der tillægges dem et personligt Tillæg af indtil 4,000 Kr., som ikke medtages ved Pensionsberegning. — Forslag til Revision af Loven vil være at forelægge i Rigsdagssamlingen 1920—21.

Det af Regeringen fremsatte Lovforslag gik ud paa, at der under Udenrigsministeriets 1ste Departement skal oprettes et Pressebureau „til Varetagelse af Forretninger vedrørende Udenrigsministeriets Forbindelse med Pressen“, og at der ved Pressebureauet ansættes 1 Chef, 2 Fuldmægtige og 1 Underarkivar med en i Forslaget ansat Lønning tilligemed et Repræsentationstillæg for Chefen. Antallet af „Bestillingsmænd ved Pressebureauet“ skal fastsættes ved Finansloven. Det erkendes fra alle Sider i Folketingets Udvalg — hedder det i dettes Betænkning — at Oprettelsen af et Pressebureau „maa betegnes som paakrævet under Hensyn til Pressens stadig voksende Betydning, hvor det gælder at fremme de internationale Forbindelser og brede nøjere Kendskab til vort Land omkring i Verden“. Det var derimod ikke lykkedes at opnaa Enighed om „Organisationen af Pressebureauet og dettes Forhold til Udenrigsministeriet“. Paa Grundlag af Forhandlingerne i Udvalget og efter Samraad med Udenrigsministeren stillede et Flertal indenfor Udvalget (Udvalget undtagen Fraenkel og Theodor Jensen) med Tilslutning fra Ministeren Ændringsforslag om Lovforslagets Affattelse paa en anden Maade, hvorved „forskellige indenfor Udvalget fremsatte Ønsker imødekommes“, og som navnlig adskiller sig fra det oprindelige Forslag derved, at Lønningen (og Repræsentationstillæget) ikke fastsættes i selve Loven, at Antallet af Tjenestemændene